

Edebiyat Defteri

Hiç ve Suskun -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
19 Ekim 2022 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

ÖLÜMÜN SOĞUK ELLERİ

Binlerce yanığı
Ders alınası
Fakir kalmış sevinçlerin
Ardında yatan
Törpülenmiş bir geçmiş
Bir kolu kesik
Yalınayak ve topal

Gece yarısını çoktan geçti
Birazdan kızıl bir güneş
Çalacak kapısını dünyanın
Günlerdir uykusuzum
Sigara en yakın yoldaşım

Hesaplaşmaya devam ediyorum
Kendimle
Geçmişimle

Geleceğe dair endişelerim
Çılgınlara karışarak
Yankılanıyor duvarlarda

Soru yağmurları altında
Şaşkına dönmüş
Karmakarışık duygularımı
Erinmeden ayıklıyorum

Masanın üstünde duran
Yarı baygın
Şarap şişeleri bile
Gülüyor bana

Biliyorum
Ölüm soğuk elleri
Boğazım da
Düğümleniyor her soluk alışımında
Hissediyorum
Zayıf bir anımı kollamakta

27.09.2005

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/180593/olumun-soguk-elleri.html>

DİLSİZ GEVEZE

İşaretlerdi,
Hayatına anlam veren,
İşaretler,
Kelimelere,
Kelimeler de
Diline hayat verdi.
Doğuşandı,
Dilindeki sessizlik,
Buna rağmen susmak bilmedi,
Yankılandı sesi,
Dilsiz de olsa gevezenin.
Dili olanlardan,
Cesurdu.
Haksızlığa karşı susmadı.
Semer verip sırtına,
İnsanı, insana taşıtanlara,
Emeğe dil uzatıp,
Yakıp, yıkanlara,
İnsan kisvesi altında,
Vahşet yaşatanlara karşı,
Susmadı,
Susturulamadı.
Masumların sesi oldu,
Sessiz de olsa bedeni.

Bir gün öylece durdu zaman.
Akmamak üzere,
Sesi kesildi,
Dilsiz gevezenin.
Susmuştu zaman,
Kör olmuştu artık,
Dilsiz geveze için yaşam.
Vurulmuştu.
Vurulmuştu o koca ses.
Yeni sesler eklenerek,
Yeni gevezelere gebeydi artık zaman.

2005

Mekansız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/181874/dilsiz-geveze.html>

ÖMRÜM

Ömrümü besteledim
Bir sazın tellerinde hayat bulsun
Her kayboluşta bir dokunuş
Her dokunuşta bir ses versin diye
Özlemleri düğümledim sazın tellerine
Bir aşık dile getirsin diye

Bir şiir yazdım
Hasreti dokudum
Sabırla
İnatla
Aşka hayat verdim
Fırçalarda
Beyaz tuvallerin üstünde
Renk, renk

Mutluluğun tarifini yaptım
Biraz acı,
Biraz keder kattım içine
Tadı damaklarımda yarım kalmış
İnsanları tattım
Bir kefesinde insanlık ve ahlak
Diğer kefesinde hainlikleri ile insanlar
Ağır gelen kötülük oldu

Özgürlüğün sınırlarını çiziyim dedim
Çizilecek bir özgürlük göremedim
Zaten çizilecekse
Ne anlamı vardı özgürlüğün

Yaşadıklarım ve öğrendiklerim
Geleceğimin aynasıydı demek
Geleceğim
Karanlıklar içinde kabus
Kabusların içinde
Farklı tellerden yansıyan notalar
Ve ben
Tüm inadıyla
Hainliklerin üstünü
Yürüyen
Bir nefer.

2005 Mekansız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/182678/omrum.html>

SAVAŞLAR KAN

Bir çocuk
Annesi yanı başında
Elleri elinde
Kalk anne diyor
Ağlıyor
Sol yanağında
Kanlı bir öpücük
Son nefesi hala yüzünü okşuyor
Çocuk ağlıyor
Anne duymuyor
Çekiştiriyor annesini
Annesi kan
Öpüyor annesinin kanlı yüzünü
Bir kez daha
Bir kez daha
Bitmeyen bir sevgi
Bitmeyen bir heyecan
Alçak bir mermi
Buluyor çocuğu
Çocuk kan
Her yer kan
Savaşlar
Savaşlar kan.

2005
Mekansız...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/183463/savaslar-kan.html>

HAIN PUSULARIN CELLADI

Şafak vakti
Ufuklar kıızıla boyalı
Ve ağırlı güneş
Doğum sancılarında
Tüm kepezelikleri
Hainlikleri
Aydınlatmak
Kararmış yüreklere ışık yakmak için
Yanıp tutuşmakta

Eli tetikte
Beklemekte oysa
Hain pusuların celladı
Elinde kılıcı
Ölüm olup yağmakta
Masum gülücüklerin üzerine
Bazen namlu ucunda alçak bir mermi
Bir topun bağrında ağır bir gülle olup
Ölüm saçmakta

Binlercesi ölecek yine
Bir hiç uğruna
Adına savaş dedikleri illet
Başlamakta
Durmayacak öfkeler
Bir kez daha yarım kalacak
Minik yüreklerde yaşam

Ve bizler
Bizden uzak gözüken savaşımlara
Üzülüp yanacağız
Bir süre sonra unutacağız
Bize dokunmayan yılanlara
Ses çıkarmadan
Onlar yok gibi davranacağız

Bir gün
O yılan bizi de ısırarak
Bizim çocuklarımızda öksüz kalacak
Minik bedenleri
Kepezeliklere boyun eğecek
İşte o zaman anlayacağız
Geç kaldığımızı

Mekansız...
2005

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/184476/hain-pusularin-celladi.html>

YAŞAM

Yaşamın sırrı;
Yaşadıkça çıkar ortaya
Ve yaşadıkça
Başka sırlar eklenir bir biri ardına.
Yaşam sırdır aslında.
Sırların çözümü zaman,
Zamanın çözümü de insandır.

2005 Mekansız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/185307/yasam.html>

KAYIP

İşte
Bir gün daha
Kayıp gitti
Ömrümden
Hep aynı başlangıç
Güneşe olan özlemin ardından
Karanlığa olan tutku

Bir mevsim daha
Yaprak dökümünde
Kara kış'lara
Beyazın hâkimiyetine
Teslim olmuş yüreğim
Yaz'a hasret şimdiden

Bir yıl daha eksildi
Gelecek asırdan
Noel babayı
Tanıyamadım henüz

Daha dün çocuktum
Ah bir büyüsem diye
Geçirdiğim iç çekmekler
Çocuk kalmaya dair artık

Bu gün aynanın karşısında
Avurtları çökmüş
Yarı ihtiyar
Bir insanım

Zaman su gibi akıp geçmekte ömrümden
Geriye dönüp baktığımda
Yaptıklarım
Umarım yapacaklarımın
Göstergesi değildir.

İyi bir insan değilim
Ki; olsaydım
Şimdi dostlarım olurdu

Biriktirmeye devam ediyorum
Zamanı
En azından
Özlemlerimi
Yeni bir bahara
Çiçeklere
Devrediyorum

Bir kez daha
Yaşamanın korkusu sardı
Her gün olduğu gibi

Çocuktum daha
Babamı topağa verdiğimde
Kayıp giden yıldızların ardından
Döktüğüm gözyaşları
Babaya dair özlemler
Ağır bir zincir gibi
Düğümlendi boğazıma

Tutsak olmanın
Sancısı
Yüređime kadar işledi
Dört duvar arasında bile deđilken

İşte
Bir gün daha
Kayıp gitti
Ömrümden

Acımasızca

15.9.2005

Mekansız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/189882/kayip.html>

Cinayet

Göz göze geldik
Katilin gözleri soğuk
Biraz buz parçası
Saçları darmadağın
Öfkeden olsa gerek
Elleri kan içinde
Geçmişten geleceğe
Sorgusuz
Sualsiz
Tek atımlık mermi
Namludan kurtulmuş
Barut
Kan
Kurbanın
Vurulduğu an
Hafif bir yağmur çisesi
Yeryüzüne armağan
Barut kokusuna
Kan pıhtısına
Tertemiz olur şimdi
Karanlık dünyam

Sessiz kaldım
Cinayete

Korkudan değil sessizlik
Kime bağırısam
Katil diye
Aynanın karşısında
Kime duyursam
Ben katilim diye

Sessiz kaldım
Cinayete

Ve bir mermi daha sıktım
Hayallerime....

27.07.2005

Mekansız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/191311/cinayet.html>

Yarım

Sen benim düşünce biçimisin.
Öte yarım, yarım
Yârim.

Sen dizelerde saklı gül
Gül yarım
Sen benim yârim
Ben yarım...

Kelimeler sessiz
Göz sağır
Bağır, bağırabildiğin kadar
Sözler yarım
Ben yarım
Anlayamadın beni
Vefasız yarım....

mekansiz 2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/244135/yarim.html>

hayırdır

Uzun ve sivri suratın ortasında
yarım ve kısa bir tebessüm
ne ola

hayırdır....

kurumuş sakallarının ardında nasıl bir yüz
biri ben ve diğeri

iki yüz.

ayna yalan eder bakışları
kalın ve etli dudakları
ortasında kan
akan

surat kim ola

hayırdır....

bakan ben
gören kim ola

hayırdır.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/526954/hayirdir.html>

BEN(LEME)

hayır ola

Uzun ve sivri suratın ortasında
yarım ve kısa bir tebessüm
ne ola

hayırdır....

kurumuş sakallarının ardında nasıl bir yüz
biri ben ve diğeri

iki yüz.

ayna yalan eder bakışları
kalın ve etli dudakları
ortasında kan
akan

surat kim ola

hayırdır....

bakan ben
gören kim ola

hayırdır.....

2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671450/ben-leme.html>

Düşler

İnsanın kendine bile itiraf edemediği düşler, yarına dair umutlar vardır ya.
Kimselere diyemediği, günler arasında saklı bir gün gibi sevip kıyamadığı, el veremediği yarına! içinde büyüttüğü düşler.....
Koskoca bir hiçten ibaret.

ser(ser)i kelimeler
sevişip koynuma aldığım
Uslanmaz!
ardı ardına susmaz,
dilsiz kelimeler....

Siyah ile beyaz tez(atın)
Aşka inat
Ulu orta
sere (ser)pe sevişmesi
sessiz çığlıklar atması gibi

alıp gittin!

düşler ülkesine

mart 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/712452/dusler.html>

Yüzleş(me)

Zaman sağır
ve

Korkusuz.

Yüzünde ölüm

yüreği elde

el tetikte
-Bağır.....

Namlunun ucunda titreyen.

- Dur!

- Yaşama dair telaşlar

yaşanmamış sevdalarım

zora gelmez düşlerim var

Gelecek elde
el tetikte....

Aynadaki resim
gözleri kızıla,
soluğu kana kesmiş
aç kurt
kirli kızıl sakal

- Çek ulan tetiği.

Eli tetikte.

-Bağır!

Zaman s(ağır)

Ben!

-Bedenim ruhuma ağız,
ay geceye ayar

Çek tetiği...

Nisan 2013 Tam da bahar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/717435/yuzles-me.html>

AN

Olur ya
diyor düşlerim senden ayrı..!
oysa alınan her nefes bir iken
salınan her an
ardı ardına
yok olup giderken geçmişe
geleceğin ile bir olup
ardı adına dizilirken
mutlak olan anın içerisinde
çamur ile karılan
sevgiyle yoğrulan
sere serpe soyunan
çırılçıplak
ap-ak
yalın,
yas yalın
ayak.
öfke ile sunulan
gümüş tepsilerde
düşmüş ise kanlar içerisinde
düşen düşünce
alınacak var ise mesaj
Pirim / Yarım / Mürşidim
senden akan kan
benden bilesin.
can veriyor iken bedenimden
akıp giden k(AN).
AN.

11.ile 12. ay 2013 arası mutlak olan an iken önemsiz düşen zaman diliminde sensiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781615/an.html>

Koşulsuz düşünce

Sevmek mi?
Koşulsuz
Yaradana sever gibi
Yaratılanı sevmek
Ölmek mi?
koşulsuz
Yaradana ölür gibi
yaratılana ölmek.

Gülmek mi?
Unuttum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783415/kosulsuz-dusunce.html>

Yaşamak

Eksilerek katılırken yeni güne
Gidenlerin ardından salınan düşünceleri
Dar ağacında
Boynun da yağlı ilmek ile bir bir sallandırdım

Yağlı olmalıydı ilmek
Zira can çekişirken görmek düşünceleri
Boynunun kırılmadığına şahit olmak
Nefessiz kalışını
Nefesini tutarak izlemek

Ölmek ile / gülmek arasında kalmak gibiydi

Lanet olası,
Sallanan her düşüncenin ardından
Fırtınalar ile dövülen denizler gibi
Güçlü dalgalara sahip
Yıkıcı yeni düşünceler doğuyor
Güneşe nispet yaparak

Ölmek ile / gülmek arasında kalmak gibiydi

yaşamak

Kasım 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783673/yasamak.html>

Anlam ...!

ađ(ak)lama
gözünden düşen(ki düşen insan) bir damla yaş a
içim bükülür
bükülmeyen bileđe
çevirir el verirler
el vermeyenlere
çevirirler el eđe
ađlama.

Hiç / 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825462/anlam.html>

NEFES

Sonsuza tohum ekmek gibi
Nefesin

Hasat,
Zamanıdır o hal de
Elinde tırpan....
Nasır tutan eller..
İnce ince/renk veren tuvallere kim?
Üstad...!

Yarım / Yarenim
Mürşidim / Abdalım

Kalem,
Zamanıdır o hal de
Ak / pak gönlün gibi
Kağıt tutan eller..
Şiire hayat veren kim?
Üstad...!

Yarım / Yarenim
Mürşidim / Abdalım

Aşk,
Zamanıdır o hal de
Ölümü, düğün gibi kutlamanın
Silah tutan eller..
Bana hayat veren kim?
Üstad...!

Yarım / Yarenim
Mürşidim / Abdalım

Sonsuza tohum ekmek gibi
Nefesin

Hiç / Mayıs 2014 (Az bahar / Az yaz ömrüm gibi gece ayaz...!)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/826295/nefes.html>

Hiç / Ne vardım - Nede yoktum.

Düşenlerin arkasından yas tutup,
Göz yaşları döküp karalar bağlayacak kadar
Az sevmedim seni...
Kapısını kırıp hayatın,
Başa gelenleri el üstün de tutup,
Yıldızları yakmadım alev alev....

Anası yitik kurt gibi ulumadım dolunayda
Keskin bir bıçak saplamadım da göğsüme
Har olup yanmadım.
Sahte gülücüklere kurban vermedim
Dilim ile dile gelenleri demedim hiç
Uyumadım da sabahın tan yeri/tam yeri diye...!
Uçsuz bucaksız insan seline vermedim düşünceleri mi
Şiirlere can veren ben değildim,
Ak tuvaller üstüne gök kuşağı resmeder gibi
Hiç bir yere / hiç bir şeye eremedim

Hiç tim
Tastamam

(Hayal kırıklıkları ve aşk acısı çekecek kadar az sevmedim seni..
Gerçekten seven hayal kırıklıkları ve aşk acısı yaşamaz.
Ölüdür çünkü O...)

mayıs 28 2014 Yaza merdiven dayamış bir akşamın karanlığın da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832540/hic-ne-vardim-nede-yoktum.html>

Âlim

Dağın ılık yeli
Öper gibi sarıl dı yüzüne
Yaralı ürkek
Soy ağacına tutunamaz
Sallanır yaprak gibi tik tak
tik tak gece yarısını aldı günden..!

Son sigarası geçti Âlim'in eline
Yaralarına mı bassın kanayan
Ruhuna mı sarsın son nefesini

Doğruldu
Ay geceye ayar
Ruhum kurda kuşa..

Silik, yitip giden nefesi
Karıştı hırıltıyla
Okkalı bir küfür salladı göğe
Yere düşen bir topak kan
Dişlerinin arsasından..

Her adımda sana geliyorum düşüncesiyle
Sürükleyerek çekti ayaklarını tek tek
Geliyorum dedi ..
Varmaya çalıştığı yâr
Ele ayar
Bilemeden attı adımları ...

“Şampanya kadehleri elinde sosyete
İtalyan libaslar içinde
Top secret donlar kıçta
Umurunda mı Âlim”...

Yâr...!

Gerçek yâr yaradan,
Gerisi yaralayan

Âlim uyan...!

Sonsuz sevgi kaynağına kayıverdi ruhu.....

Sosyete yatakta...!

Hiç 2014 / yaz (doğumun 13.günü)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/836870/lim.html>

Geriyeye kalan

Ne garip...
Yokluğun da dinlediğim şarkılar hayat verirken bana,
sen yanımdayken aldıklarına say.
Gel paylaşalım dediğin şarkı var ya,
şimdi bana tutsak.
Bende ona!
Evirip çevirip dinlerken, bana verdiği hayata bak!
Sen yanımdayken aldıklarına..
Koskoca ama yaralı bir yürek ile severken,
hani o yıllara meydan okumuşundan değil..!
Kısa zamanda hastalıklı,
nefes aldırılmaz yürek ti kastım.
İşte! O yürek ile har olup yanarken,
sen benden aldıklarına bak.!
Sevgi paylaşmaktı bilirsın,
defalarca telaffuz ederken kulaklarıma;
Ben sende neyi paylaştım,
sen bende paylaştıklarına bak.!

Şimdi dur..!

Beni bıraktığın yere bak,
bir de kendi durduğun yere...!

Hiç ve Suskun.
Yazdan almış alacağını bir akşam üstü

614

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/839398/geriye-kalan.html>

Sorular heybesi / Aşka sema dönen

Aşkın derinliklerine üflenen Ney...
İnceden alıp savurur Semaya.
Bir boşluk ki, dolmaz gönül
Dönen evren mi? Ben miyim?

Düşün..!
Yürüyecek dermanın kalmamış...
Binlerce yıldan beri aşkın mahzeninde,
tada gelmişsin yenmez...!
İnlemişsin notalarda,
oruç tutmuş dillerin Hâmuş...
Üfledikçe sırra eren,
dönen evren mi? Sen misin?

Beni sende bulmuş,
Seni bende var eden...!
Aşka umut,
Unut....!
Aynam söyle,
dönen evren mi? Biz miyiz?

1 Eylül / İliklerine kadar sonbahar akşamı 2014

"Aşk yok ise bedende,
Gölgeden ibaretsin"

Hiç ve Suskun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855537/sorular-heybesi-aska-sema-donen.html>

Hâmuş

Kapılar aralandı.
İlk adımı atan,
ilk günahkar dı.
Kapı bile eğilip selam dururken
şaşkın ve korkaktı.
İlkti günah.
İlkti açılan kapı.
Telaş / ışık / yeşili ile mavisi net
Beyazı kör edercesine
yangındı yürek.

Hoş geldin dedi....!

Saf sevgi ile akan,
Nehirlerin bile kıskandığı,
tüm evrenin sema ettiği
Aşk'a hoş geldin.

Gözleri kara
Teni kara
Gönlü apak dost
Hâmuşlar meclisine hoş geldin.
Hoş geldin ey dost..!

Tek konuşan O oldu.

Karşılaman;
Dile vermeden kelimeleri konuştu.
Ses değil yürekte,
yürek değil Aşk'tı konuşan.

Yer gösterdiler Hâmuşa.

Oturu ben oldu.
Lal oldular
Zaman sustu.
Evren sustu.
Aşk konuştu o sessizlikte

Aşk oldular.

Hiç ve suskun
(T:9914)
Lâl olmanın rengi nedir?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/857367/h-mus.html>

Hiç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858957/hic.html>

Aynam

Sabah saat 5:00' te uyandım.
Neye biliyor musun?
Her şeye...
Her şey O ve her şeyi hatırladım.
Bu aşkı bu Allah sevgisini çocukluğumdan hatırladım.
Bu aşk kelimelerle anlatılır mı ki?
Yaşadığım acılar arasında, daha doğrusu sayesinde,
O'na daha yakın oldum.
En mutlu anımda,yavrularımın karnımda ilk hareketini hissettiğimde,
bir kum tanesinde,
güvercinin sesinde,
zambak kokusunda,
denizin köpüğünde,
şelaleden gümbür gümbür akan suda,
küçücük köpek yavrusunda ve emziren anasında.
Çocuk iken Türkiye de bahçede, asmanın altında divana uzanıp
yüzümde güneşin sıcaklığını hissettiğimde.
O hepsi "O"
Hepsi aşk....
Sahildeki rengarenk taşlarda.
Yağmur ve toprak kokusunda.
O işte hepsi "O".
Çocukken bir camiye girdiğimde hissettiklerim,
içimi yakan ve bana gözyaşı döktüren "O".
Kalbim küçücük bir kuş kalbi gibi çarpardı,
kanatlanıp uçacakmış gibi....
Allah sevgisi,işte O her şey de,her şey de O.

Aynam..!
Sen hatırlattın, senin sayende hatırladım.
Açtığın kapılar için teşekkür ederim.
Seni bana veren Rabbime sonsuz şükürler olsun

Yıldız Z.
Almanya

Hiç ve Suskun
Bir Eylül sabahı

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/860975/aynam.html>

Şiir İsmarlama

Ehhh be şair.

Şimdi işin yoksa yaz olur mu?

Geçmişten olsun biraz ve gelecekten yaz.
Olursa mutlak olan AN'ı yaz
En çokta Aşkı yaz...!

Bir tutam sevgi olsun içerisinde.
Umut olsun,
Ayrılıktan göz pınarları kurumuş sevgililer olsun.

Maden ocaklarında kömür karası tenleri,
Emeği ile ölenleri de yaz.
Eve vardığında ocaktaki ateşi .
O ateş ile pişen aşı yaz
Yaz ki dizelerine tat versin.

Nasırlı elleri, ayağında kara lastikler ile
orak tutan, tırpan sallayanları;
Milletin efendisi,
toprağa hayat verenlerleri unutma!

Acımasızca kirletilen doğayı,
kesilen binlerce ağacı,
yerine dikilen gök delenleri yaz
Sonra nehirler aksın nefret dolu
kızgın, köpürmüş, asi..

Fiziksel ve ruhsal engeli ile yok sayılan
tekerlekli sandelyede koskoca bir ömürü,
yalınayak ve topal düşünceleri yaz bir bir.

Roman sayfalarından esinlenen düşlerin olsun
ve o düşlerden uyanan tamirci çırağını yaz.
Elinde çekici ile anahtarı ile
Egzosuna boğulan aşkını yaz ..!

Yetimler olsun, öksüzler de olsun şiirlerinde anaya/babaya hasret.
Açlıktan dilenen elleri, görmezden gelinen gönülleri yaz.

Savaşları yaz bir çocuk çılgılığında,
her dizende çiçek açsın namlular.
Fırça darbeleri renk renk resimleri yaz.
Uzayı yaz milyarlarca yıldız barındıran.
Bulutlar olsun gök yüzünde çiseleyen.
Her yeni güne doğan güneşi,
hiç haksızlık etmeden peşinde sürüklenen gölgeni yaz

Özgürlüğü yaz sınırlarını çizmeden,
ezgiler hayat bulsun şiirlerinde
şiirler notaya
notalar sevgiyi dile versin

İnsanların aradığı;
Kayıp gibi davrandığı mutluluğu yaz şair...
Sevgi ile yaz.
Yaz ki sevmeyi hatırlasın yürekler.
Ki görü versin sevgi ne imiş?

Mevlana'yı yaz gönüllerde,
Aşka hayat veren Şems olsun dizelerinde
Hâr olup yananları
Aşk ile semah dönenleri
Ney ile nefes olsun
Bir de Kimya olsun yazdıkların da.

Bir suskunu yaz kırklar makamına eren
Düşünceyi yaz, hapse mahkum
Yaradani yaz
yaratilani yaz
Her ne yazarsan yaz
Ölümü de yaz şair
Öyle korkmadan harf harf
Dize dize
Ağır ağır
pusatsız bir ölümü yaz. koşar adım gidilen.

Şair sen benim kusuruma bakma..!

İsmarlama şiir olur mu? Hiç..!
- Hiç; Olmaz.

Hiç ve Suskun
Aralık 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/879759/siir-ismarlama.html>

ikinci Bahar - Hâmdım/Yandım.

Çağırđı emreden.....

Al eline şunları
Ayr.....
Doğruları bir yere,
yanlışıları başka bir yere istif et.

İstifini bozmadan çekildi kenara.
Yaş bilmem kaçınıcı bahar.
Yaz'dan az öncesi....

Emir.....
Değildi adım demir...!

Usanmadan ayırdım yıllarca.
Doğruları bir yere,
yanlışıları bir yere.
Çalıştım... Çalışmaya...
Zaman zaman da yere yere.

Durmaksızın,
ansızın..
İşte buydu benim sızım....

Yaş bilmem kaçınıcı bahar.
Yine yaz'dan az öncesi....

Dur! dedi Emreden.

Niye..!

Yanlış ayırım yapıyorsun.
Neyin var senin?

Heyyyyy,
Emreden...! Bir şey eksik .
Yanası,
yakılası.
Öyle Mecnun olmadan,
Mevlânâ'sı

Aşk...! döküldü iki dudak arası.
Söyleyen ben,
dinleyen ben

Işık hızıyla geldi geçti,
Mutlak olan

Fark ettim ki...

Emreden ben,
Emre biat eden ben.
Doğru da benim, yanlışıta ben
O hal istif neden...!

Masada duran Şarap,
Aşk.
Bir yudum gerek,
Yakacak

Yandım.....

Öncesi hâm.

Hiç.
(Bahardan az sonra Yaz / Haziran 15)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/931084/ikinci-bahar-h-mdim-yandim.html>

Ayna

Kulak duymaz salınır sesler
Sırtımda dünya küfesi
İçi kırık aynalar.
Yüzümde aptal bir tebessüm.

Yol uzun bilesin...!

Doğum sancılıdır,

kızılın da şafak vaktidir an
ve rahme düşen tohum gibidir ayna .
Öyle kir tutmaz
saftır,
aktır.

Uzun olur bizim el insanı
aynalar uzun
sırrı ak.

Yansıtan sensindir,
yansıyana bak...!

Aynalar
ayna....
Zaman yenik düşer sana.

Sere serpe up uzun yatarsın an gelir,
An gelir sırtında kanlı bıçak
kanayan yaradır aynalar
zaman kırık
o hâl kırıktır aynalar.

ayna
sen
ayna
ben

kırık.....
sırrı; sırra kadem
kadim aynalar.

Hiç
00000715

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/936413/ayna.html>

Ayna II

Sahtedir bizim elde aşklar.
Sevgi yerine tezahür eden nefrettir
ve topraktan fıskıran kan pıhtısıdır.

Oysa,
yansıyan yangıdır semaya.
Kızıldır hakka düşen bilesin.
Aynası kırıktır zift olmuş gönüllerde ,
çöl olmuştur mutluluk.

Bilir misin?
Toprak şefkatlidir der derviş.
Memelerinden fıskıran bereket değilse ney? Sesinde yitiğim.....

İşte tam şurası.
Sevgi ile harman yeridir,
güneşi tepesinde.
Gölge etme lütfen.

Sakalına ak düşmüş.
Duvar dibi zulüm ihtiyar.
Yansıyan bir tutam ölüm değilse ney? Sesinde yittiğim....
Kırıktır ayna ,
dişleri dökülmüş.

Fark et..!

Sır

Değilse

Kır durma

Kırk
değilse otuz dokuzdur o hal
Yerin hazır
Buyur.

Hiç
Yaz mı? kış mı?
11715

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/938434/ayna-ii.html>

Toprak

Toprak...

Toprak.

Topraktı seni senden
Seni benden
Beni bizden alan

Toprak.....

Toprak.

Topraktı yaşıyan

Öyle soğuk durma
Gel kollarıma
Sarılayım sana
Yok..!
Yok
Öyle soğuk değil
Sımsıkı
Sıcak bir kucaklama
Emin ol yardan daha sıcak
Yaradan gibi

- Öyle fısıldayıp durma
Aklımı çelyorsun

Mis gibi de kokuyorsun

Çise mi düştü üstüne.

Hiç
130715

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/938961/toprak.html>

Ayna III

Aslın suretidir yansıyan aynaya
ve ak yerine düşen yıldız tohumudur saçlarına.
Öyle uzun ki tüm evren sema edercesine sarhoş.

Kemik üzerine bürünmüş et değildir sevgi,
varoluşun temsili bilesin
ve diğer tüm kavramlar siliktir güneşin de.

Şefkat habercisi peri
Elinde zarflar dolar içeri
Muştı mu isterim der...
Ah derviş ahhhh
Sonsuz sevgi küfesi gibi elinde dönen tespih
Sabır...
Her çekişte içim sızlar

Aslın suretidir yansıyan aynaya.
Sızı bir yana.

Sen dur....
kırılan ne ki?
Emek mi?
Şefkat mi?

Söyle eyy derviş

Hiç mi?

Hiç...

15715

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/939428/ayna-iii.html>

AYNA IV

Uzun ve sivri tırnaklar alır sırrı
Sırta kadem olur ayna
Yansıyan zifir
Yok yok
Yansıyan kibir
Değil de ne ola

İşte tam şuradan fıskıran bereket
Yeşermiş tohum
Yok yok
Kanayan toprak
Değilde ne ola

Söyle derviş

El bebek gül bebek
Beslenen el ile
O büyüttüğüm nefret
Yok yok
Aşk
Değil de ne ola

Ninniler söyler dilim
Gönlüm pamuktan yatak
Bilirim bebek ölü
Yok yok
Nefes alır dip diri
Değil de ne ola

Söyle derviş

Hiç mi?

Hiç.

200715

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940282/ayna-iv.html>

AYNA V

Ben idim ayna
Yansıyan da ben
Kıran da ben
Kırk değil otuz dokuz ise;
içeri girmeyen de ben idim
Sırrı alan ben
Sırta kadem basan
Sır olan da bendim

İnce uzun sivri surat
Suretimdir zifir bilesin

Topraktan fıskıran bereket,
kan,
kin ve nefret de benden.

Hatırladın mı? duvar dibinde ki
ak düşmüş sakalına ihtiyarı.
Saçların da yıldız tohumu.
İşte oda ben idim.

Emek idim
Şefkat de ben
Beni de, seni de
var eden ben .

Söyle derviş

Hepsi ben isem
sen kimsin?

Hiç
200715 A

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940385/ayna-v.html>

AYNA - VI - YOLUN SONU

Yolun sonuna geldik ey derviş...!
Her son bir başlangıcı temsil eder bilesin.
Sonun başlangıca yansımasıdır bu.
Ayna yansıtır,
kırık ta olsa sureti .

Yolun sonuna geldik ey derviş...!
Kapı; aynı kapı
Ayna; Aynı ayna
Biten yol aynı
Başlangıçta aynı.

Anladın mı? Ey Derviş...!
Her şey deviniyor,
dönüyor,
sema ediyor.
Gezegenler,
yıldızlar,
evren sema ediyor.
İnsan,
İnsan sema ediyor.

Yolun sonuna geldik ey derviş...!

Hu
Aşkı bilenlerin Demine.

Hiç.
Son....
210715

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/940519/ayna-vi-yolun-sonu.html>

Aşka doğum - Ölüm (Gerisi laf-ı güzâf)

Satır satır
Oldu dilim
Dilim dilim

Az kaldı
Güneş yeniden doğacak bilesin.

Ney(?).
Nefesimde notalar
Ney(?).
Suretinde değişen iklimler

Az kaldı çocuk...

Doğdu doğacak
Ecek, acak.
Lafım dilimde
Yandı ocak.

Az kaldı...
Doğacak...!
Har oldu yeryüzünde aşk.

Söküldü yerinden.
Bir değil bindi sökülen.
Doğdu doğacak...
Bir değildi bindi bilesin
Bindi ayrılık rüzgarına.
Yol uzak diye yarıda indi
Amma ve lakin doğacak.

Doğacak

Doğacaktı.

Satır satır
Oldu dilim
Dilim dilim

İklimler değişti
ezber bozan
işte o an
ölüm dedi
ölecek
ölecek
ölecekti

Lafım dilimde
yandı ocak
hâr oldu yer yüzünde aşk
Ney olmadan neylesin meşk
Sema dönen derviş
Ölecek
ölecek
ölecekti

Hiç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/942539/aska-dogum-olum-gerisi-laf-i-guz-f.html>

Hâmuş / Eğirilen

Aşk'ı eğiren nasırlı ellerin ve
yüzüne düşen yılların acısı ile
dil alıp, dil verenlere
kirmen düşer bilesin.
Eğirilen dildir derviş.

Kimi buldum der.
Sonra nefret eder.
Aşk'ı bilen bilir,
bilmeyen eğirilmeye devam eder .

Dil lâl olur zaman ile.
Dost; Can olur.
Dönen,
kirmen boşa mı döner?
Eğirilmeye devam eder .
Eğirilen Hiç'lidir Derviş.
Hiç'lik eğirilir o hâl.

Söyle Derviş
Hiçlik eğri midir ?

310715
Hiç

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/942810/h-mus-egirilen.html>

Umut

Başım ellerimin arasından
Umut ile el ele tutuşup kayıp giderken
Çılgınlara kavuşur ağtılarım
Hüznün adı yok çocuk
Bundan gayrı
Senin adın umut olsun.

Baba
Hani ellerimden tutup yaslarken başımı gövdene
huzur ve şefkat akar iken ruhuma
Söz vermiştin
Gelecek güzel günlere

Baba
Damağıma yapışan tat tatlı değil
Nefesime dolaşan da ne?
Baba bu su çok fazla
İçsem hepsini biter mi?
Ellerimi bırakma lütfen.

Araya giren o dalga değil beni senden
Annemden / kardeşimden ayıran
O ters dönen bot değil neden
Neden Umut....!

Adım artık umut baba

Umut

Umut

Umut.....

Hiç

090215

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/950155/umut.html>

Ekilen ney? Biçilen Ney (Nefes ver)

Kanlı sunaklar da ikram edilen etim değil.
Binlerce yılın dövüsüdür sana sunulan düşünceler.

Celladım umut,
Umudum kırık dökük .

Ilık yel eser gibi değer tenine nefesi
yalın ayak ve topal umudun.
Ekilir tohum toprağa.
Baş verir ekilen yaşam.
Sulayan kan
Aşkın narından kurtulan Anka.

Küllerini savurur ser veren
Sır vermez.
Yeni umutlar eker toprağa,
yeni cellatlar doğar ardı ardına.

Merhamet ve vicdan ile
örülürken sunak duvarların
bilesin .
Bilmelisin bunu.

Kutsal dağın,
yaramaz çocuğu.....!

İndir artık maskeni.

Hiç
211015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/961948/ekilen-ney-bicilen-ney-nefes-ver.html>

Suskun

Susmak...!

Yerli yersiz dersin.

Değil derim.

Yerli yerinde her bir Şey.

Susmak,

Susamak gibi.

Kerbala;

Ah ne bela.

Can ah ne bela....!

Susmak...!

Bir eylem yakılası.

Söyleyeceđin / söyleyemediđin ne var ise

Nesilden nesile,

gönülden gönüle,

Neyin notalarında üflenir

Çağın canlarına.

Notalardan dökülür mesajlar.

Susmak.!

Kiminde susuz yanar diller,

Kiminde derin yüzülür,

kiminde dar ağacında sallanır derviş.

Ađla yüreğim ađla dersin

Ađlama derim..

Ađlama sana bırakılan mirası biran olsun gör

Sevgi ekenin meyvesi acı

Acıyı bal eyleyenin cenneti sevgi olur

Der

Susarım.

Sus.

Su.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962692/suskun.html>

Sevgi; Tohumdur

Sımsıkı sarılsa, sarsa bedenimi.
Öyle şefkat belirtmeden.
Yâr gibi değil!
Ana gibi,
toprak gibi olsa.
Olmaz mı?

Varsın yâr elinden soğuk,
yüreğimden ağır olsun.
Çiğ koksun....
İnce ince işlesin,
ilmik ilmik sevgi eken bedenime.

Sanduka içi kırık dökük olabilir! önem arz etmez.
İkinci bir şans için, diriliş için;
Bir dilim ekmek yeter.
Kapat haydi, çak çivi.

Küf veren ağaçlar arasından
çürümüş ten kokusu vursun olmaz mı?
Sonrasını çözer Doğa Ana.

Gün gelir;
Yeşerir üstüm.
Kanım yaprağa karışır,
göğün uzanan ellerimin arasından
tohumlarım dökülür bahara .
Yine yeniden yeşerir her bir dem.
Yine Tohumlar verir.
İşte böyle!
Yeni sevgiler ekilmez mi?

Haydi...!
Kutsal dağın yaramaz çocuğu
İndir artık maskeni

Derviş öldü!

Hiç
271015

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963556/sevgi-tohumdur.html>

Çırıl çıplak sallanır şeyhimin bedeni; (Aşk ile) Nesnesiz...

Kapat camı
Kapat çerçeveyi
gün girmesin içeri.
Çocuksu gülümsemeler,
yanaklarında beliren gamzeler
asılı kalsın yüzün de
kalsın aynaya nüfuz eden silüetin
kır aynayı
durma.

Uzan....
Uzan öylece karanlıkta
Karanlık geçmişe
Uzan
Uykun ve tüm hayallerin asılı kalsın
Küf tutmuş yatağında.

Haydi!
Bir sigara yak
Öyle tekten değil
Ardı ardına
üfle dumanını karanlığa
Bem beyaz düşlere
asılı kalsın nefesin
çığlık çığlığa

Namlunun ucunda titresin kanatların
Melekler baka kalsın
Kıskansın, yansın
sonra

Tek bir mermi
onun çekirdeği
çek
Haydi durma
Aşk dediğin nesnede kalsın
Sözlerin kan revan

Derviş öldü derler
Âsâ bir yana, feracesi bir yana
çırılçıplak bedeni
kalsın asılı meydanda.

sen söyle haydi.
Muştuyu veren.
Sen söyle;
Ölen derviş mi?

Hiç
311015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964677/ciril-ciplak-sallanir-seyhimin-bedeni-ask-ile-nesnesiz.html>

Kaos

Son bahar telaşında yaprak döke dursun ağaçlar...!
Kimin umurunda.

Açık kapıdan eğilip baktım da
zulmün izlerini taşıyordu Toprak Ana.

Kızıla çalmış saçları
reva görülen kan ile yunmuş.....
Tiril tiril kokuyor,
kokuyordu Toprak Ana

Çocukluğumdan kalmış bir anıya sığınarak
kapatı verdim gözlerimi,
Çiseleyen yağmur ile buram buram kokan toprak kokusunu çektim içime.

Tiril tiril ile buram buram koku;
Gerçeklik ile hayal arasında ince bir çizgi çiziyor
Kaleminden damlayan ney? Ola....

Neden fark etmedim diye mırıldanırken
Aynı kalıba dönüyor ve sığmaya çalışıyorum.
Hatırlıyorum şimdi...

Kapı küçüktü..!

Gerçeklik ile hayal arasın da,
küçük bir Aralık'tan bakmıştım.
Oysa Eylül'dü...!
Şairler en çok bu aya yazardı ve Haziran'da ölürdü.

Nasıl fark etmedim bunca zaman
Gerçeklik ile hayal arasında cereyan edeni.

Tam bir kaos...!
Hüküm süren.

Hükme icabet eden toprak,

Kan,

kapı

ve ben;
Kaos...

Hiç
Beyaz bir Aralık akşamı / 16

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985323/kaos.html>

ANA

Kökleri karanlığa geçmiş
Yaralı bir aslan pençesi gibi
Her bir tırnağı derin çizikler açıyor
Açıyor Toprak Ana'nın göğüs kafesinde
Nefes alış veriş zayıf düşüyor
Kan kokuyor
Kokuyor nefesi
Derine
Daha derine işliyor
Her soluk verişinde derine işliyor
Yaralı aslan pençesi

Kan işiyor toprak Ana
Bereketli ellerinden damlayan kan
Tüm emeği inkar edercesine
İsyan diyor

İsyan ediyor.....

Şimdi başak verme zamanı oysa
Bire bin veren toprak ana
Bir yetmez
Bir can daha diyor
Bir can daha

Hey gidi heyyy
Be heyyy
Toprak ana be hey
Sana ekilen cana karşı verdiğin ney?
Can ekerim can ver
Can ver Toprak ana
Can ver.

- Toprak Ana
Üstünde ki kan nişanım,
verdiğim can başımda tacım.

(Ocak yanıyor. Kalıp hazır..! Dök haydi. Durma.)

-----Zaman Yok-----

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001930/ana.html>

İnsan

Bir daha yazmam, yazamam dediğim son şiir çok oldu
Gitmem, gidemem
Göremem dediklerim olduğu gibi
Ne dedim ise
Ol dedi! Oldu
Olmaz dediklerim de beni buldu.

Sen kimsin ey kalem tutmaz
Başı yalın
Ayaklarda kara lastik
Elinde tırpan
Üç beden büyük gömlek zat...!
Tut elindekileri
gök yüzüne fırlat.
Bir kuşun kanadından seyir eyle anamızı
Düştüğün yerde yağmur
Orman / toprak
Çokça toprak
En çokta ana
Ana olsun terin damlayan.
Toprak Ana.

Sen kimsin ey tırlak....
İki kelime dizip / bir kelam etmez
Geleni bilmez gideni görmez
Yazı / kışa çeviren zat...
Dur şimdi ellerini aç
Mavi gök damın altında
Mavisi ile net / menevişe çalan saçları dalgalı
Hop oturan / hop kalkan yunuslara
Sonu gelmez ufka bak.
Gemin altında bir o yana
Bir bu yana sallansın
Şiirin elinde tutsak

Sen kimsin ey cellat...
Elinde satır / kelle / kan
Katli vacip / sağlam yerden kiran
elinde "mührü sultan" ferman
Yaşamı ölüme çeviren zat
Salla satırını düşen baş
Ellerinden damlayan kan
sehpada Pir Sultan
Derisi yüzülen / zindanlarda çürüyen
Ama bir ölüp bin dirilen bak..

Sen kimsin? Eyy densiz....

Ateşi yakan, tanrılardan çalan
Aşkı harlayıp yanan
Külünden doğan ben isem

sen kimsin?

İlk Üflediğinden beri olanım
İlk döl düştüğünde rahme nefes alan
Kiminde görmezden gelinen
İlk hasattan beri var olanım.

Ben senim

Aşkı da bilen / nefreti de bilenim
İyilik kadar kötülüktür elbisem.

Ben insanım.

(Hiç / Doğumu az geçe.
Gün güneşe verir iken elini
Haziran'dı 16 idi)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1026723/insan.html>

Ant olsun!

Ölüm;
Yeni bir başlangıç
Küllerinden doğana. Bilesin.

Kanlı sunuklar da etim lime lime
Ser'im gümüş tepside servis edilirken
Aşk'a.
Yüzlerce maske arasında
Yüzler silik
Yüzler ölü
Ölüyüz derdi biri.

İndirmelisin artık maskeni
Kutsal dağın yaramaz çocuğu.
Der
susarım.....

Ant olsun! Derviş....
Döneceğim geri.

Doğum ile ölüm arasında .
Haziran/28/17
Hiç.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104230/ant-olsun.html>

Yol

Yol uludur diyene
seslendi Derviş!

“Kibirinden yolunu kaybetmiş birine
Ne kelimeler işler
nede cümleler yeter”

Bıçağın iki yüzü gibidir
Sevgi ve nefret.
Ey Derviş....
Ya bıçağın kendisi sen isen !

Yol uludur diyene
O hal soruyorum
Yolu ulu eden kim ola.

Ulular divanın da el pençe duran
otuz dokuzu, kırk eden.
Birleyen.
Aç kapıyı gir içeri .
Yerin hazır buyur.

Her hangi bir An
Hiç 4717

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1105168/yol.html>

Sus / susuz

Doğurganlığını yitirmiş kelimeler
Birer birer sallanır dâr ağacında.
El pençe divan durur ölüm bile
söyle sevgili
dâr da kalan ölümler seslenir mi?

Sus....
diyor!
ya susayım.

Susuzluğumun dineceğini bilsem susayım.

Sus diyor ya demeye diyor da.

Yanında iken özlemin,
ırakta ölümün
ve bir elin verdiği görmeyen diğer elin
tezahürü iken sevgim
sevgilim
Dünyanın en uzağıyız, sırtın sırtıma dönük
Susayım.
Susmaya da
Bu susuzluğun dinmeyeceği aşikâr.

El pençe divan durur ve
divana yazılan şiirler gibi akar.
Duru.
Akar
akar .

Susuzluğum dincek gibi olur an gelir
An olur
An
Anla.

hiç(15818)
Uzun bir yolun küçük molası.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1181062/sus-susuz.html>

Hiç

Bir kez daha ivme kazandı diye beklerken umutları,
fark etti ki;
içine çökmüş Yıldız kalıntısı gibiydi
milyarlarca ton ağırlığa eşit .

Farkındalığın eşiğine vardığında
değersiz küçük zaman dilimleri vardı heybesinde
iğreti ile bakıp atmak istedi
belli belirsiz akıp giden kervana...!

“Üzerine yapışmış ak leke gibiydi
sıyrılıp kurtarıcıdan medet ummak”

Senle benim aramda ki mevcut ince bir çizgiden
başka bir şey değildi O' nun ile aradaki mesafe.
Eren ile eremeyen arasında arafta
iyi ile kötünün arasında hesabı mahşere kalan.
Fark eden ben, yaratılan ben iken
okuyan kim? Okunan kimdi?
Dedi...

Elinde tuttuğu Hiç' lik anahtarı,
sadece çevrilmeyi bekliyordu.
kayıp ellerinden, düştüğü yerde
sevğiden yoksun, kefen giymiş düşler yatıyordu
mezar taşları olmayan
isimsiz...

Sonun da
Korkularına esir anlık elinde hiç...!
durup düşündü ben kimim diye piç...

Fark edenin yorumu
Mutlak olan anın içerisinde
seçimler yapa dursun
saçına aklardan ziyade düşen
Yaradan'dı piçin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1255573/hic.html>

Duvar

Önüm
Arkam
Sağım
Solum
Sobe
Saklanmayan ebe...

Duvardan kalkan yüzüm
Yüzüne dönük gözüm
Halleşelim
Dertleşelim

Duvardan kalkan yüzüm
Arkanı dön iki gözüm
Ver şöyle sırtını duvara
Öyle değil böyle
Beni dinle böbürlenme

Duvardan kalkam yüzüm
Duvara var sözüm
İki kapı
Dört kanat
Pervazadır niyazım

Duvardan kalkan yüzüm
Dervişe de var sözüm
Şimdi sana dönük yüzüm
Sırtım duvara

- Arkamı döndüm baktım
Ne duvar var
Ne sen
Nede kapı

Arkamda hiç

“Vefa” İstanbul’da bir semt
Bolca duvarı olan
Önünde arkasında
Sağında
Solunda
Kimsenin olmadığı

Sobe

Gel zaman/git zaman 21X//19

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1270421/duvar.html>

Dost.....

Sonsuza açılan kapı
heybendeki düşler....
Eh yolun sonu değil dost
nefes alıp başladığın
sonra öldüğün yer.

Küçük bir aralıktan baktın
Ne başı belli ne sonu
sonsuz sarılmış bir el gibi.
Başı bir yerde
nede biri elde sükün eyleyen !

Gir içeri

Yerde serili ser üzerinden
ölü değil.
Diri hiç değil....
Bas üzerine gir içeri
yalın ayak ile....
Çırılçıplak.
Arı,
Duru.

Ne olursan ol gel diyen bir bilir
bilen ben değilim!
istersen kirin ile gir içeri.

Vazgeçtim!
çokta oldu vazgeçeli dost.
Ne elin gördüm ele dil veren
Ne dilin gördüm ömre ömür veren.
Ben bir şâr gördüm birden içeri
Sonra hiç gördüm pirden içeri.

Zehrin ile var ol dost!
Bal eyler dilim.

Gir içeri.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1405826/dost.html>